

L'AIGUA POTABLE ALS MUNICIPIS

La tranquil·litat amb què obrim l'aixeta de casa per beure, fer el menjar i higiene per exemple, tots la tenim. Faltaria més. Però continuem traginant garrafes i botelles d'aigua.

Ajuntaments, concessionàries o gestores de l'aigua, l'Agència de Salut Pública de Catalunya, hem de suposar que vetllen perquè l'aigua que arriba a les cases sigui potable i amb les analítiques fetes complint la normativa vigent. Entre altres, el RD 140/2003 de 7 de febrer, i normativa posterior, estableix criteris sanitaris de qualitat de l'aigua de consum humà. També estableix a l'article 30 el Sistema d'Informació Nacional d'Aigua de Consum (SINAC), com a sistema d'informació relatiu a les zones d'abastament i control de la qualitat de l'aigua de consum humà. En relació a l'obligatorietat, manifesta que "... SINAC a través d'Internet, "<http://sinac.mssi.es/SinacV2/>", "...és obligatori per a les entitats gestores fer pública la qualitat de l'aigua. Tanmateix, l'usuari domèstic no pot accedir als valors dels paràmetres analitzats. Només accedirà a si "l'aigua és apta per al consum humà".

Valorant les dades del SINAC sembla que totes les aigües són potables. Molts organismes també fan públiques les seves analítiques. Fins aquí sembla tot correcte, però al mes de juny a Móra la Nova hi va haver una alarma de qualitat, en la qual es va superar lleugerament el límit admès de desisopropil, plaguicida usat en el conreu de la vinya, concretament es va arribar a detectar 0,00012 mg/l quan el límit és 0,00010 mg/l. Durant els deu dies d'alarma al SINAC continuava apareixent "apta per al consum humà". Malament, el sistema d'informació no funciona. Però, cert, es va advertir a la població per altres vies.

Cal pensar que les entitats gestores d'abastament d'aigua potable han desenvolupat els protocols necessaris per a dur a terme els controls analítics periòdics que garanteixen la potabilitat. Esperem que sigui així i que l'episodi de Móra la Nova i la gran majoria dels municipis aguditzen les precaucions perquè no es torni a repetir un episodi semblant.

L'aigua forma part de tot el que ens envolta. L'aigua és la substància més important per als humans, animals i plantes. Més enllà de la informació legal que el SINAC aporta al ciutadà, per cert poca cosa.

Cal reivindicar que cada municipi o empresa gestora publiqui les analítiques de l'aigua que subministra a la població i fer transparent la seva qualitat.

Igualment, suggerir i demanar a l'Agència de Salut Pública de Catalunya (ASPC) que actuï com a supervisora final que és de la qualitat de l'aigua, orienti als municipis amb la necessitat de fer públiques les analítiques d'aigua potable.

A l'usuari domèstic, cal rebaixar la pressió del plàstic al medi. Per reduir el fet de traginar garrafes i botelles d'aigua podem instal·lar un bon filtre de carbó actiu, eliminarem el mal gust de l'aigua clorada, i altres substàncies, per a boca i menjar. No traginarem garrafes i botelles de plàstic. Depenent del recipient, l'aigua embotellada es paga entre 120-1200€ el m³.

Per acabar, un suggeriment a tots aquells que sense analítiques beuen aigua de pou o de fonts, no controlades per sanitat, feu anàlisi de potabilitat almenys una vegada a l'any. La salut no ve sola, s'ha de cuidar i prevenir en el millor dels casos.

ALVARO ARASA TULIESA
GEÒLEG